

Hlídač z něj asi nebude, ale vynikající společník ano!

Staroanglickéhý ovčák alias bobtail je krásné a impozantní plemeno, tak jsme se na něj zeptali těch nejpopovolanějších. Petra Márová je prezidentkou Bobtail clubu ČR, dlouholetá chovatelka plemene (CHS Modrý kaňon a rozhodčí nejen plemene bobtail, ale i celé I. skupiny FCI) a Renáty Kňákalové (CHS Modrý bob) chovatelky a jednatelky klubu v jedné osobě.

Bobtail je staré anglické plemeno opředené velmi zajímavou pověstí o jeho krátkém ocasu. Prozradíte nám tedy něco málo z historie?

Bobtail neboli staroanglický ovčák je staré ustálené plemeno. První zmínky o něm pochází z Anglie z 2. poloviny 18. století. Jednalo se o pracovního psa s kratší hrubou srstí, která ho chránila před nepřízní počasí. O vzniku druhého jména bobtail – bezocasý jsou známy dvě teorie. Jedna mluví o tom, že odstraněním ocasu se označovali pracovní psi, za které se neplatila daň. Druhá uvádí, že se psům zkracovaly ocasy, aby nebyli tak mrštní a nehonili zvěř.

Jak byste toto plemeno charakterizovala?

Je to středně velký pes (psi dosahují hmotnosti kolem 40 kg, fenky jsou drobnější, váží asi 32 kg). Jde o velmi společenské plemeno, které je nekonfliktní, má přátelskou povahu, rozhodně se však neuplatní jako hlídač – miluje lidi a děti. Jako ovčácké plemeno je učenlivý a snadno ovladatelný. Jeho výchovu zvládne i začínající kynolog.

Kdy se objevil první bobtail v Čechách?

Prvního bobtaila přivezla v roce 1964 z bývalé NDR Jiřina Řapková z Rokycan a založila chov tohoto plemene v tehdejší Československu. V její chovatelské stanici „z Akordu“ se narodila první štěňata u nás. Za prvních dvacet let chovu bylo zapsáno v ČR pouze asi tři sta štěňat. Počátkem 90. let minulého století začalo být plemeno velmi oblíbené a ročně se zapisovalo téměř tolik štěňat jako za předchozích dvacet let. V současné době je počet odchovaných vrhů minimální, a přestože jde o atraktivní plemeno s výbornou povahou, pořizují si ho jen opravdoví příznivci.

Řekněme, že jsem majitelkou bobtaila poprvé. Přivezla jsem si štěně s PP a určitě se chci ubírat cestou, která bude končit uchovněním. Co vše to bude pro mne jako pro začátečníka obnášet a jaká kritéria musí splnit pes, aby byl do chovu zařazen?

Nový majitel plemene by měl být členem klubu, i když to již není povinnost. Ovšem jako člen klubu má značné výhody, jsou to snížené poplatky za klubové akce a za chovatelské služby. Pokud si přivezeme štěně z ciziny, je nutné ho nejdříve zaregistrovat na Plemenné knize ČMKU. U štěňat narozených v ČR to není nutné. Jakmile máme průkaz původu psa, tak se můžeme přihlásit do Bobtail clubu. Dosažení chovnosti není nijak složité, máme chov kontrolovaný a chceme, aby chovatelé měli cestu k chovnosti svého zvířete co nejjednodušší. Ovšem za předpokladu splnění jasných exteriérových a zdravotních podmínek. Je nutné zúčastnit se dvou klubových výstav s výsledkem výborný nebo velmi dobrý a jedna z výstav musí být absolvována po dovršení věku patnácti měsíců. Také je potřeba doložit vyšetření Dysplazie kyčelních kloubů (DKK) s výsledkem maximálně 1/1, FCI B. Povinné je i vyšetření očního pozadí, které se opakuje vždy po dvou letech. Dále je nutná kontrola rozhodčího z exteriéru, a to se týká skusu a počtu zubů a přeměření kohoutkové výšky. Pak na základě žádosti a v návaznosti na výsledky je jedinec zařazen nebo nezařazen do chovu. Minimální věková hranice pro uchovnění je osmnáct měsíců.

U nás toto plemeno zastřešuje Bobtail club. Mohli bychom nahlédnout trochu „pod pokličku“?

Zakladatelka chovu bobtailů Jiřina Řapková založila s ostatními chovateli Klub chovatelů bobtailů, který zastřešoval Český svaz chovatelů. Tento klub začal u nás řídit chov našeho plemene. V současné době sdružuje chovatele a majitele bobtailů – Bobtail club, který je členem FCI (Mezinárodní kynologická federace se sídlem v Bruselu) prostřednictvím Českomoravské kynologické unie. Bobtail club pořádá významné klubové a speciální výstavy a řídí chov. Členem Bobtail clubu se může stát majitel bobtaila s průkazem původu FCI, který je starší osmnácti let. Veškeré informace najdou příznivci plemene na klubových stránkách www.bobtailclub.cz.

Která klubová soutěž je TOP?

Naši největší každoroční akcí je dvoudenní víkend ve Valticích, který pořádáme již od roku 1997, vždy většinou na začátku září. V rámci tohoto víkendu pořádáme dvě výstavy, a to klubovou a speciální. Na obě výstavy jsou vždy pozváni rozhodčí exteriéru, specialisté, chovatelé plemene, převážně ze země původu, tedy z Anglie. Víkend je určen nejen pro vystavovatele, ale i pro ostatní milovníky plemene. Pořádáme i společenský večer a jiné aktivity. Další klubovou akcí je klubová výstava na Konopišti, kterou pořádáme každý rok začátkem května.

Jak je na tom bobtail se zdravím? A je potřeba splňovat nějaké další zdravotní testy?

Bobtail je poměrně zdravé plemeno, pouze občas se vyskytnou jedinci s vyšším stupněm DKK, ale v zásadě ho netrápí žádné dědičné nemoci. Většina našich chovatelů vyšetřuje nepovinně své psy na Primární ciliární dyskinezi (PCD), dysplazii loketního kloubu (DLK) a i na dědičnou hluchotu (Baer test).

Chtěla bych se zeptat i na vašeho psa. Předpokládám, že jste majitelkou bobtaila? Jaké máte osobní zkušenosti s tímto plemenem? Co se vám na něm líbí?

Jsem majitelkou již několikátého bobtaila a plemeno chovám více jak třicet let. Bobtail je plemeno vhodné i pro začátečníky. Je to pes velmi klidný, ovladatelný a přátelský, který miluje lidi a především děti. Jeho dobrá povaha vyvažuje náročnější péči o srst, která samozřejmě u tohoto plemene je. Někteří majitelé se rozhodnou pro stříhání a pak je naše plemeno prakticky „bez chyby“. Původním posláním bobtaila bylo doprovázet stáda na trh, nyní je to pes plně společenský, kterého mohu všem vřele doporučit.

Pro koho se bobtail hodí, jaké má neduhy a kterým psím sportům se s ním může člověk věnovat?

Ovšem, jsou v našich řadách i chovatelé, kteří s bobtaily provozují vodní záchrannářství, agility a další sporty. I když to v pohodě zvládnou, nejsou zcela určeni k těmto sportům, a to hlavně z důvodu vyšší tělesné hmotnosti.

Má opravdu nádhernou srst, která člověka okamžitě zaujme. Jak náročná je péče o takovou srst?

Ano, srst dělá bobtaila impozantním, a pokud je o ni pečováno, je to radost se na něj dívat. Co se týká její úpravy, tak péče je náročnější, ale zdaleka ne tak náročná, jak se na první pohled zdá. Textura srsti je hrubá, podsada je bohatá a ta má tendenci k plstnatění. Pokud nechodíme s pejskem na výstavy, je vhodné vyčesávat pravidelně všechnu podsadu a srst se nezacuchává. Česání si usnadňujeme kosmetickými přípravky, kterých je dnes na trhu velké množství. Není vhodné bobtaila často koupat nebo namáčet, tím má srst více tendenci se plstnatět.

Jak je na tom na výstavách? Je potřeba zahájit nějakou speciální přípravu?

Výstavní úprava je samozřejmě náročnější. Jednak je nutné neustále a průběžně o srst pečovat a samozřejmě před výstavou psa vykoupat (většinou stačí jen bílé znaky nebo v dostatečném předstihu celého) a udělat výstavní úpravu. Pokud si nevíme rady, vždy vám poradí chovatel štěněte nebo někdo jiný ze zkušených majitelů. Celá úprava trvá několik hodin, ale to například u pudla také. Výcvik na výstavu je stejný jako u jiných plemen. Je potřeba nacvičit výstavní postoj a předvedení v kruhu v pohybu. Je fajn zajít nejdříve na nějakou výstavu jen jako návštěvník a podívat se, jak práce rozhodčích a handlerů v kruhu vypadá.

Původním posláním bobtaila bylo doprovázet stáda na trh, nyní je to pes plně společenský, kterého mohu všem vřele doporučit!

Iveta Panýrková

Foto: Archiv Renáta Kňákalová

Na co si dát pozor, případně co hlídat při výběru štěněte?

Pokud vybíráme stěně, tak především nekupovat štěně bez PP!!! Jsou to potomci nechovných jedinců, kteří se pro nějakou zdravotní, exteriérovou nebo povahovou vadu nedostali do chovu. Nemáte žádné záruky! U štěňat s PP, pokud chceme jedince na výstavu, tak je důležité poradit se s chovatelem, který již plemenu rozumí. Rozhodně není zárukou kvality množství výstavních titulů, jak se mnozí domnívají. Je nutné koukat především na zdravotní vyšetření a povahu štěněte. Nehraje roli zbarvení štěněte až na ohraničené bílé znaky v tmavém poli, které nejsou pro výstavy a chov žádoucí. Vybrané štěně má po rodičích určité předpoklady, ale v jakého psa vyroste, je především výsledek péče nového majitele.

